

Pescharchts vendetta mod Christa Laursen

DEBAT

Affens Ancker, journalist, Vejle

Socialdemokratiets forsøg på at få Christa Laursen smidt ud af partiet ligner en ren vendetta med tak for sidst fra partiets gruppeformand, 1. viceborgmester Søren Peschardt. Vendetta, fordi Christa Laursen i sommer var skyld i, at Peschardt måtte opgive at få Vejle Kommune til at betale for sin 50-års fødselsdag. Den officielle begrundelse, for at få Christa Laursen ekskluderet, er papirtynd. 'Hun er illoyal og har udvist ringe politisk dømmekraft ved at bringe sig selv i spil som leder af Vejle Handicap Center', fastslår Søren Peschardt som en kendsgerning og lader dermed forstå, at Christa Laursen har forbrudt sig mod gældende regler.

Peschardt skylder at forklare, hvad han mener med, at Christa Laursen har bragt sig selv i spil. Ingen steder står det skrevet, at det er ulovligt at søge en stilling det sted, hvor man selv er med i bestyrelsen.

Historien er, at lederen af centeret sagde op. 'Hvad gør vi', spurgte bestyrelsens ansættelsesudvalg Christa Laursen, der har mange års erfaring som bestyrelsesmedlem og formand for VHC. Christa lovede, at hun ville lave stillingsopslaget og udarbejde de spørgsmål, indkaldte ansøgere skulle

stilles, og endelig at ansøgninger kunne sendes til hendes privatadresse.

Efter, at stillingsopslaget var lavet, blev Christa Laursen af blandt andre kommunens repræsentant i bestyrelsen, Birger Kruse, opfordret til selv at søge stillingen, hvilket hun gjorde.

Fire ansøgere ud af syv blev indkaldt til samtale og en af dem tilbudt stillingen. Kort efter fortrød udvalget denne

ansættelse og tilbød i stedet Christa Laursen stillingen som daglig leder af handicapcenteret. Christa Laursen var ikke på nogen måde involveret i afgørelsen.

En enig bestyrelse med blandt andre kommunens repræsentant Birger Kruse stod bag ansættelsen af Christa Laursen. Ansættelsen godkendes mundtligt af velfærdsdirektør Kirsten Tønnesen og senere skriftligt af

stabschef Kristian Mygind fra afdelingen.

Men så skifter kommunen holdning. Chefjurist Steen Jørgensen begrundet det med, at 'Christa Laursen udarbejdede stillingsopslaget, at hun modtog ansøgningerne på sin private bopæl, at hun var kontaktperson i forhold til ansøgerne, at hun udarbejdede en guide til spørgsmål til ansøgerne i forbindelse med ansættelsessamtalerne, at hun tog imod de ansøgere, der skulle til samtale, og at hun udarbejdede referat i bestyrelsesmøderne, hvor ansættelsessagen blev behandlet'.

Nu er det jo ikke bestyrelsen i Novo, som Christa Laursen har rådgivet og hjulpet. Det er en frivillig bestyrelse uden erfaring og indsigt i stillingsopslag og ansættelsesprocedurer. Men det er åbenbart en utilgivelig fejl, at hun hjalp med at lave stillingsannoncen, og at hun modtog ansøgningerne på sin private adresse. Hun skulle på ingen måde have hjulpet med noget som helst, opdager cheffjuristen, da han gennemtrawler et cirkulære gemt væk i et støvet ringbind.

Da disse bagatelagte fodfejl kom den konservative Dan Arnlov Jørgensen for øre, skreg han op, som han plejer, når han er nødt til at gøre opmærksom på, at hans betydningsløse enmandsparti stadigvæk er i byrådet og kan

tage vitale beslutninger. Arnlov har tidligere uden held forsøgt at få tilskuddet til handicapcenteret beskåret. Nu øjnedede han en ny chance og truede som udvalgsformand med at fratage centeret hele det kommunale tilskud. Han fik følge-skab af Holger Gorm Petersen fra Dansk Folkeparti, der også elsker at gøre opmærksom på egne fortræffeligheder, og så kom Søren Peschardt, der ikke havde glemt, at hans skatteyderbetalte fødselsdagsfest gik i vasken, også på banen. SF's Lone Myrhøj ville vise, at hun er en handlekraftig dame og kritiserede også Christa for at blande sig i ansættelsesproceduren. Kun Venstre holdt sig klædeligt tavs i sagen.

Bemærkningerne fra de få politikere blev tolket som intet mindre end 'massive protester' mod, at Christa Laursen som bestyrelsesformand søgte og fik stillingen som daglig leder af handicapcenteret.

Og da Christa Laursen ved budgetforhandlingen i byrådet sagde, at hun (naturligvis) ikke kunne stemme for et budget, der blandt andet ville fratage Vejle Handicap Center sit driftstilskud på næsten en halv million kroner, skulle hun smides ud af socialdemokratiet efter mere end 20 år i byrådet. Hun var illoyal, når hun ikke stemte sammen med gruppen, forklarede Søren Peschardt.

Tanken, at Christa Laursen ville være illoyal mod handicapcenteret, hvis hun stemte imod bevillingen, strejfede ikke gruppeformanden.

Jovist er der begået fejl. Men Christas fejl synes uendelig små sammenlignet med forvaltningens fejl.

Den forvaltning som ikke mindst skal hjælpe og rådgive, så der ikke opstår, ja, netop, fejl. Først godkender man hendes ansættelse som daglig leder for så senere at trække den tilbage. Men påtager kommunen sig noget ansvar og undskylder, at den har ageret forkert gennem hele sagsforløbet?

Og er Christa Laursens mangel på politisk dømmekraft, som Søren Peschardt anklager hende for, værre end hans eget kluntede forsøg på at få skatteyderne til at betale for en helt igennem privat fødselsdagfest?

Men nu ruller sagen. I stedet for at bakke en af sine mest markante byrådspolitikere gennem snart 21 år op, så skal hun ekskluderes af Socialdemokraterne. Hun har forbrudt sig mod regler, som ikke engang Søren Peschardt anede eksisterede. Og Christa Laursen skal smides ud, fordi hun ikke kan acceptere, at det kommunale tilskud på en halv million kroner til handicapcenteret fjernes.

Søren Peschardt kalder Christa Laursen illoyal. Andre vil utvivlsomt kalde ham hævn-gerrig og hans og gruppens beslutning for ondskabsfuld.

Og har de fleste ret, bare fordi de er de fleste? Og hvor lavt kan Socialdemokratiet synke, inden anstændigheden bliver helt klemt ud af partiet?